

Motion till riksdagen 2009/10:Ju320

av **Jörgen Johansson (c)**

Översyn av vapenlagstiftningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en skyndsam översyn av vapenlagstiftningen.

Motivering

Skötseln av vapen och lagstiftningen för vapen bör ständigt ses över för att motverka den kreativitet som finns på området. Hantering och förekomst av vapen ska ske på ett för befolkningen säkert sätt. Därför bör handel med skjutvapen omfattas av ”vapenböcker” som förs av vapenhandlare över vilka vapen som tas in i rörelsen i stället för att föras i egna manipulerbara dataregister. För att detta ska uppfylla erforderlig säkerhet bör Rikspolisstyrelsen, RPS, tillhandahålla sådana register.

Beträffande enskilda som vill målskjuta med extrema krigsvapen av halv-automattyp, trots att det inte finns något civilt organiserat skytte med sådana vapen i Sverige, bör särskilda bestämmelser utformas. Exempel på sådana vapen är kalasjnikov, amerikanska M16, AR15 polisens Mp5 mm. Detsamma gäller korta magnumpistoler som har en pipa som kan vara så kort som ett par centimeter och som säljs i USA under benämningen självskyddsvapen.

Den galopperande utvecklingen av våldsbrott med skjutvapen står klar för de flesta. Från att ha varit brott som skett i hastigt mod har det blivit fråga om rena avrättningar. Att ta med sig t.ex. en pistol av magnumkaliber, som man inte har licens på, till en restaurang en kväll för att eventuellt få användning för den är inte fråga om något brott i hastigt mod. Det sker helt medvetet och bör bestraffas hårt. I dag används inte den befintliga straffskalan i dessa fall. Samhället bör visa allvaret i denna typ av brottslighet genom att markera en skärpning av påföljden vid grova vapenbrott som begås med enhandsvapen (pistol och revolver) samt automatvapen.

Fel! Okänt namn på

För några år sedan kom en bestämmelse att polisen är skyldig att anmäla till hemvärdet när en hemvärnsman av polisen ansågs olämplig som vapeninnehavare. Vad som däremot inte lagstiftades om var att ge polisen rätt att i sådana sammanhang akut omhänderta vapnet. I dag finns inget lagligt stöd för att göra detta. Självklart är anmälningsregeln avhängig en möjlighet att omhänderta vapnet när en hemvärnsman visat sig olämplig att ha vapen.

Många samlar på gamla vapen där säkerhetstänkandet knappast är tidsenligt. I dag gäller att en mynningsladdare är tillståndsfri (ej licenspliktig) om den tillverkats före 1890. Är den däremot tillverkad senare, t.ex. 1891, så är den licenspliktig. Det finns ett behov av mynningsladdade vapen som är nytillverkade eftersom det inte alltid finns gamla sådana att tillgå. De används i dag mest i samband med uppvisningar. De nytillverkade mynningsladdarna är inte på något sätt olika de gamla licensfria vapnen. Tvärtom bör de så mycket som möjligt likna dessa. Det finns knappast något skäl för att behålla licensplikt på mynningsladdade vapen. Såväl handeldvapen som pjäser (tidigare militära) skulle utan att det får några konsekvenser kunna vara licensfria oavsett om de är tillverkade före eller efter 1890 om vapnen har precis samma funktion.

Förändringen inom försvaret har inneburit att många vapen, av olika karaktär, kommer ut på en "fri" marknad. Vapenlagstiftningen (1996:67) är i praktiken en produkt från 1973. Vid den tidpunkten kunde ingen, inte minst lagstiftaren, tänka sig att privata personer skulle komma att inneha kanoner som per definition är ett skjutvapen enligt vapenlagens mening. Det finns ingen reglering specifikt inriktad på tunga pjäser i vapenlagstiftningen varför samma tillståndsregler och förvaringsregler gäller för en 30 tons kanon med 20 cm kaliber som för ett gevär i kal .22 (5,6 mm). Det torde stå klart för alla att det stöter på tillämpningsproblem i dessa fall. I dag finns det privatpersoner som har licenspliktiga militära pjäser hemma i trädgården. De kommer antingen från det nedlagda svenska försvaret eller, ännu oftare, från andra länder, t.ex. Ryssland och baltstaterna. Det finns ett påfallande angeläget behov av att verklighetsanpassa vapenlagstiftningen i allmänhet och bestämmelser om tyngre pjäser i synnerhet. Att tunga pjäser lyder under tillståndsplikt är helt klart, men frågan är om licensskyldigheten ska inträda vid pjäser tillverkade efter 1890 eller om man för pjäser kan tänka sig ett senare årtal. Detsamma gäller för förvaringen. Är det rimligt att en 30-tonspjäsa i ett betongvärn ska lyda under samma förvaringsbestämmelser som en pistol? Om så är fallet hur skall man då lösa problemet när normalkravet för förvaring är att vapen ska förvaras i ett säkerhetsskåp på 30 x 40 x 150 cm? I vart fall är det värt att se över bestämmelserna om tyngre pjäser i vapenlagstiftningen.

I begreppet vapen innefattas även tysta vapen, t.ex. pilbågar. Trots att detta är vapen är de licensfria. Dessutom har Naturvårdsverket tillåtit att man skall få jaga med pilbåge. De pilbågar som man skall få jaga med är mycket kraftiga vapen. Mycket kraftigare än armborst, som är licenspliktiga, och även kraftigare än vissa krutvapen, t.ex. kal .22 som också är licenspliktiga. Eftersom grunden för att tillåta jakt med pilbåge kan återfinnas i en affärsidé är det mycket troligt att det kommer att importeras ett stort antal kraftiga s.k. compoundbågar till Sverige. Dessa kan sedan säljas till den som vill köpa. Vi

Fel! Okänt namn på

kan konstatera att mord med pilbåge redan har förekommit i Sverige. Mot bakgrund av vad som gäller beträffande licenspliktiga vapen i dag finns det ingen logik i att inte pilbågar, som kan (enligt Naturvårdsverket) döda så stora djur som en kronhjort, ska vara licenspliktiga. Det bör observeras att armborst blir licenspliktiga så fort man tvinnar några gummisnoddar tillräckligt mycket.

Svensk vapenlagstiftning går inte i takt med ”den fria marknaden” på området, som ofta styrs via den under världen. Därför är det rimligt att en ständig översyn sker av vapenlagen. I dagsläget förefaller lagen vara tämligen ålderstigen, trots översyn så sent som för något år sedan. Det påfordrar att en snar översyn sker av lagen. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 1 oktober 2009

Jörgen Johansson (c)